

சிவாயம்



பட்டாய்

சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி

தோத்திரக் கீர்த்தனையும்



திருவூஞ்சலும்

இயற்றியவர் :

சழிபுரம்

பாவலர் திரு. க. ஆறுமுகம் அவர்கள்

முன்னும் பதிப்பு

பதிப்பாசிரியர் :

புவை நா. சிவபாதசந்தரம் அவர்கள்

போகிருது வருடம் பங்குளி மாதம்

1964



புகவுரை

(இரண்டாம் பதிப்பு)

வெள்ளிய சரிகையெனத்தகும் திரைகளையெறியுஞ் சமுத்திரமாகிய பாக்குநீரினையை வடமேல் பாகங்களிற் புடைவையாகச் சுற்றியும் இவள் பழங்கிழடி, யானே யெளவன் ஸ்திரீயென்ற கெர்ச்சித்தினால் நீயினியெனக்கணித்தாயிருந்தென்பயன் இன் அந் தக்கிணாஞ்சேநியெனத் தொல்புரவுரைத் தென்றிக்கிலெற்றி யும், சங்கென்னுந் தொகைகொண்ட யானைகளிவளிவர்ந்து செல்லு மூர்த்திகளென்றனுமானிக்கும்படியாகச் சங்கானைக்கு மேலாகத் தொற்றியும் விசேடம்பெற்ற சுழிபுர மாதானவள் ஆதிகாலந் தொட்டு மிகுமானியமுற்றிருந்தாளென்பதற்குப் பின்வருவன பூரண அத்தாட்சிகளாகும்.

பல்லாயிர வருஷங்களுக்கு முன்னரே இராவணசம்மாரஞ்ச செய்யும்பொருட்டு இராமசவாமி இச்சுழிபுரத்திலுள்ளதும் தற்காலம் திருவடிநிலையென்னுங் காரணப்பெயராலழைக்கப்படுவதும் சமுத்திரதீர்த்தில் சம்பிற்றுறைமுகத்திற்குச் சமீபத்திலுள்ளதுமாகிய மேற்படி ஸ்தலத்தில் வந்திறங்கினரெனவும் அதிலே தமது அடிச்சவுட்டைப் பதித்துப் போயினரெனவுமொரு விசேஷ சரித்திரமுண்டு. திருவடி நிலைக்கப்பெற்றமையின் திருவடிநிலையெனப் பெயர் வந்தது. அத்திருவடி தற்காலங் கடலான் மூடப் பட்டிருக்கிறது.

பின் வெளுருகாலத்தில் இராமசவாமி திருவடியைத் தெரிசிக்க வேண்டுமென்ற அவா பிடர்பிடித்துந்தப்பெற்ற சோழிய குமாரத் தியாகரமூவர் மிகுந்த திரவியத்தோடும் பரிசனத்தவரோடுந் தந் தேயத்தைத் துறந்து திருவடிநிலைக்குச் சமீபமான துறைமுகமாகிய சம்பிலில் வந்திறங்கி மேலுந் திருவடியைத் தரிசித்துச்

சமுத்திர தீர்த்தமாடி ஆனந்தாவேசத்தராய்ச் சம்பில் என்றதின் மூலக்கருத்துணரப்பெற்றவர்களாய் (சம்பு - சிவன், இல் - ஆலயம்) அதிலோர் சிவாலயமெழும்பி அதற்குச் சற்றப்பாலுள்ள மழுவையென்னுமிடத்தில் தாங்கள் வசித்ததற்கேற்ற மாடகூட கோபுரங்களை ஸ்தாபித்து அவற்றில் வசித்துவந்தனர். அங்ஙன முறையும்நாளில் மழுவைக்குச் சற்று அப்பாற் சமீபத்திலுள்ள பருளையில் தாங்களும் தங்கள் பரிசனத்தவரும் ஸ்நானஞ் செய்யும்படி ஏழுவரும் ஏழு கூபங்கள் தோண்டினால்களென்றுங் கன்ன பாரம்பரியமுண்டு.

இச் சோழியகுமாரத்திகள் வசித்தமைபற்றிச் சோழியபுரமெனாற்பாலது - சுழிபுரமெனத் தற்காலத்து மருஉமொழியாய் வழங்குவதும் சம்பேச்சுரமென்னும் பேரோடு மேற்படி ஆலயம் அவ்விடத்திலிருந்தெடுக்கப்பெற்றுப் பருளை விநாயக, கந்தசவாமி கோயில்களுக்கு வடக்கிழக்கே தாபிக்கப்பட்டிருப்பதும் மேற்படி மழுவையிற் பழைய கட்டிடங்களினிலு காணப்படுவதும் மேற்படி ஏழு கூபங்களும் பருளைக் கந்தசவாமி கோயிற் கணித்தாக வொருசேரக் கட்டப்பட்டிருப்பதும் அக்குமாரத்திகள் வந்து வாசஞ்செய்தனரென்பதைக் கரதலகமலம்போலத் தெள்ளிதிறபுலப்படுத்துந் தகுந்த சாட்சிகளாகும்.

இத்தகைய வனப்பு வாய்ந்த மாதின் சிரமாய் விளங்கும் பருளையிற் கோயில்கொண்டிருக்கும் சுழிபுர ஆதிவிநாயகமூர்த்தி தன் பின்னேன்றலாகிய கந்தசவாமியின் பக்கவிலிருந்து அடியாரிடர் நீக்குங் காட்சி மிகு மாட்சியானது! இவ் விநாயகமூர்த்தி மேலொரு பள்ளுப் பிரபந்தமும் பாடப்பட்டுள்ளது. பருளை விநாயகர், பருளைக் கந்தசவாமி ஆலயங்கள் ஒன்றுக்கொன்று மிகவணித்தாயுள்ளன. இக்கந்தபிரான் தன்னை வணங்குமடியார்க்கு இகபர சலாக்கியங்களையினிதளித்து அதிசயவற்றுதங்களைக் காட்டித் திருவிளையாடலைச் செய்வாராயினர். இப்பிரானருள் பெற்றவர் முக்காலத்துமுளர். அன்னேரில் இவ்வாசிரியருமொருவராம். வித்தியாப்பியாசஞ்செய்யும் பருவம் வருமுன்னரே தானேயிவர் தந்தையாரிறந்துபோக “மாதா மரிக்கின் மகனுவினற்கவை போந், தாதா வெனிற்கல்வி தானகலும்” என்ற நீதிப்படி மூடசிகாமணியாகாது பிரயாசையோடு கல்விகற்றுச் சங்கீத சாகித்திய சம்பன்னராய்க் “கற்றதனுலாய பயனென்கால் வாலறிவ னற்றுடொழா ரெனி” என்ற வள்ளுவர் வாக்கை யநுசரித்துக் கற்றதின் பலனுகக் கடவுட்பத்தியடையராய் அவரவர்க்கேற்ற நடையும் எவருங் கண்ணியப்படுத்தத்தக்கவதார

சீலமுழுடையராய் வித்தியாதாரகராய்த் தமது பதினெட்டாம் வய திலே ஒரு வித்தியாகமுகத்தைத் தாபித்து அது தொடங்கி மூன்று தலைமுறையோருக்கு வித்தை பயிற்றி “எழுத்தறிவித்தவனிறைவ ஞகு” மென்றபடி தலைவராய் விளங்கப்பெற்றுக் கலைபயிற்றலையே சீவியகால விநோதமாகக்கொண்டு 73 வயதில் (அதாவது துண் முகி வருஷம் ஆணிமாசம் காந்-ந் திகதி செவ்வாய்க்கிழமை) பரலோகப்பிராப்தியடைந்தனர்.

இவர் 50 வயதளவிலே நேத்திரரோகத்தினாற் பீடிக்கப்பட்டு வருந்தியபொழுது கந்தசவாமிபேரிற் ரேத்திரமாகவே இக்கீர்த் தனியைப் பாடிமுடித்து அவ்வமயத்தினாடந்த ரதோற்சவ தினத்தி லரங்கேற்றினர். அதன்பின் அவருக்கு நேந்திரரோகந் தீர்ந்து இட்டசித்தியுண்டாயது. ஆகையாலிப்பதிகத்தைப் பாடி யநுதின முஞ் சிந்திப்பவர்க்கு இச் சுப்பிரமணியப்பெருமான் திருவரு வினாற் சகல தீங்குமகன்று இட்டசித்தியுண்டாகுமென்பதை தபிப்பிராயம்.

இத் தோத்திரக்கீர்த்தனை ஏறக்குறைய 28 வருஷங்களுக்கு முன்னரேயேயரங்கேற்றப்பட்டும் பிரகடனான் செய்யாது இது வரையுந் தாமதப்பட்டது யார்செய் தவக்குறையோவறியேம். இதையச்சிட்டுத் தரும்படியநேகராக்கியோனின் புத்திரர் ஸ் ஆ. கதிரித்தம்பியுபாத்தியாயரவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டனராகையினவருமக் கருத்துக்கிணங்கவேயிதனை வெளிப்படுத்தினர்.

இங்ஙனமாக அரிதில் மிகப்பிரயாசையோடு வெளிப்படுத் தப்பட்ட இவ்வரிய தோத்திரக்கீர்த்தனையென்னும் பெயருடைய தாய நூலானது பிற்றை ஞான்று வரவர அருகி அழிந்தொழி யும் நிலமைத்தாயிருத்தவனினால் அதனை இரண்டாம் பதிப்பாக அச்சேற்றி உலகில் நிலவுமாறு செய்தற்கு இவ்வாக்கியோனின் இளைய பெளத்திரன், கதிரித்தம்பி ஆறுமுகமாகிய நான் என்னு கின்றேன். அங்ஙனமாய எனது எண்ணத்தை முருகப்பிரானருளைக்கொண்டு வாழும் நண்பர் அனைவரும் அப்பிரான் பெயரால் பாடி அருளப்பட்ட இந்நூலை வாங்கிப்படித்து மாயையாம் சிற்றின்பத்தை நீக்கிப் பெருமானருளால் பேரின்பவீட்டையடைய மாறு வேண்டுகின்றேன்.

முன்னர்க் கூறப்பட்டபடி இவ்வாக்கியோனவர் தாம் நேத்திரரோகத்தினாற் பீடிக்கப்பட்டு வருந்தியபொழுது வேண்டுவார் வேண்டுவன ஈயும் அவ்விமலனை நோக்கித் தம்

ரோகத்தை நீக்கி அருளுமாறு தோத்திரக் கீர்த்தனையைப் பாடி வழிபட்டார். அவர் வேண்டியவன்னாமே ரோகம் நீங்கும்படி அருள் கிடைத்தது.

இவ்வாக்கியோனுகிய பெரியாரின் கடவுள் பக்தியும் இதனால் விளங்குமன்றே. அவர் எங்ஙனம் அதைப் பாடி அருள் பெற்றனரோ அஃதேபோன்று மாயையாம் சிற்றின்பத்தில் அழுந்தி யிருக்கும் நாமஜனவரும் பாடி அவ்விறைவனருள் பெற்றுப் பேரின் பப்பெரும்பேற்றை அடைவோமாக. இன்னும் இவ்வாக்கியோனின் அடக்கம் அறிவு அளைத்தையும் நோக்குமிடத்து “ஆன்றமைந்த முற்றுணர்வோர் ஒன்றுமொழியாரே” என்றதற்கமையத் தமது கீர்த்தனையிலேயே “எழுத்துச் சொற்பொருளாணி யாப்புடனலங் காரமேதும் அறியேன்” என்று கூறியிருக்கின்றார் இதனாலும் அவரறிவு இத்துணையென்பது எளிதிற் புலப்படுமன்றே. இன்னும் இவரது தீட்சணிய புத்திக்குஞ் சங்கீத சாமர்த்தியத்திற்கு மேற்கெனவே வெளிப்படுத்தப்பட்ட நளச்சக்கரவர்த்தி நாடகமே போதிய சான்றாகும். அதைக் கையேற்றுச் சிறப்பித்த கண்ணியசீலர் இதுகாரியத்திற் பின்னில்லாதிருக்க வேலாயுதகரப்பிரான் கிருபைசெய்வாராக.

இங்ஙனம்
ஆக்கியோனின் பெளத்திரர்
கதிரித்தம்பி—கப்பிரமணியம்
பிரகித்தநொத்தாரிஸ்
கதிரித்தம்பி—ஆருமுகம்
ஐக்கிய மலாய்நாட்டுப்
புகையிரதவீதி உத்தியோகத்தர்-

—
சிவமயம்
முகவரை
(மூன்றாம் பதிப்பு)

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பருளாய் விநாயகர் பள்ளுப் பிரபந்தத்தால் “பருளாய்” என்ற குறிச்சி நிலைபெற்ற இடத்தை எடுத்துக்கொண்டது. தெய்வவளமும் தமிழ்வளமும் தேங்கப் பெற்ற அக்குறிச்சியில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி மீது அவ்வூர் கதிரித்தம்பி ஆறுமுகச் சட்டம்பியார் என்ற பாவலர் தோத்திரக் கீர்த்தனையும் ஊஞ்சலும் பாடி அருள் பெற்றுள்ளார். முருகாருள் பெற்ற அப்பாக்களின் அழகைப் பற்றி நாம் கூறக்கிடப்பது என்னே! அவ்வருளே அதற்கு நடினையில்லாப் பரிசாம்.

திரு. க. ஆறுமுகச் சட்டம்பியார் செய்யுள் இயற்றுவதில் வல்லுநர் என்பதற்கு அவர் எழுதிய நளச்சக்கரவர்த்தி நாடகம் என்ற நாலே தக்க சான்றாகும். இத்தகு ஆசிரியர் இசைத்தமிழிலும் அறிவு படைத்தவர். அத்துடனமையாது நாடக மேடைகளில் நடிப்பதிலும் புகழ் படைத்தவர், இராம நாடகத்தில் அவரும் ஒரு நடிகராக அமைந்து புகழ் பெற்றவர் என்று கூறுவர். இவ்வாறு இவர் முத்தமிழ் வல்லுநராய் நின்று சுழிபுரத்திற்க்கு செம்மைசேர் புகழை ஈட்டியவர். இத்தகு பாவலரின் அருமைப் பாட்டை மறக்காமல் அவ்வூரார் அவரின் நாடக நூலை மீண்டும் வெளிப்படுத்துதல் முக்கிய கடனும். ஈழத்து நாடகத்தமிழ் வரலாற்றில் அந்தநால் தக்க இடம் பெறும் என்பதை அதைப் படித்தவர் ஒப்புக்கொள்வர்.

இந்தத் தோத்திரக் கீர்த்தனையும் ஊஞ்சலும் மீண்டும் வெளிவர வேண்டும் என்பதை ஊக்கியவர் சுழிபுரம் கிராமச் சங்கத்தலைவராயிருக்கும் இளைப்பாறிய ஆசிரியர் திரு. ச. கந்தசுவாமி அவர்களும் இந்தநாலாசிரியரின் பெளத்திறி அ. தெய்வானைப் பிள்ளை அவர்களும் என்க. அவ் அமையாரும் சிறுபணவுதவி செய்துள்ளார். மேலும், சுழிபுரம், இந்து சமய, விருத்திச் சங்கமும் எம்மை ஊக்குவிக்கும் முகமாகப் பணவுதவி செய்துள்ளது. எல்லோருக்கும் பருளாய் சிவசுப்பிரமணிய சுவாயின் திருவருள் பாலிப்பதாக.

திருவாய் முத்தியையும் சித்தியையும் தீர்க்கப்
பொருளாக்கி அருளும் பெருமான் — உருவாய்
சிவசுப் பிரமணியச் செப்புமெய் நாமம்
தவமாம் பருளாய் தலத்து.

தமிழ் நிலை
தொல்புரம், சுழிபுரம்
4.4.1964.

இங்ஙனம்
நா. சிவபாதசந்தரன்



பருளைக்

கந்தசவாயி பேரில் தோற்றிரக் கீர்த்தனைகள்

காப்பு

விருத்தம்

திருமருவுகமலமலர்வயல்சூழுஞ்சுழிபுரஞ்சேர்தென்பருளை
அருஞருவமாகியறைந்திடுகந்தசாமிதன் மேலன்புகூர்ந்து
மருவுமிசைச்செந்தமிழாற்றேந்திரக்கீர்த்தனையையான்மரபிறபாடக்
கருமருவுமடியர்துயர்நீக்குழக்கட்கணபதிதாள்கருத்துள்ளைப்பாம்.

விநாயகர் துதி

1. இராகம் — கல்யாணி

தாளம் — அடதாளசாடு

பஸ்லவி

தந்திமுகக் கடவுள் தனதுபா தத்துஜை
தானே யெனக்குத் துஜை.

அருபஸ்லவி

இந்திரை மகிழ்ந்துறை செந்தாமரைவயல்சூழ்
கந்தரஞ்சேர்ப்பருளை மந்திரந்தனிலேவாழ் தந்தி

சரணங்கள்

திங்களைக் கங்கையைத் திகழுச்சடையிற் சூட்டும்
சிவனுமூமையுமருள் செய்துகந்துசீ ராட்டும்
ஐங்கரப்பிளையாய்வந் தமரர்குழுவை வாட்டும்
அன்பில்கயமுகத்து வன்பினன்றனை வீட்டும்

தந்தி

பொன்னுலகத்தரசன் பூசைசெய்திட நட்ட
பூங்காவனம்வாடிப் புலருதெனவே முட்ட
அன்னவன்றுயர்நீங்க வகத்தியர்கையினிற் புட்ட
மாகிக்கமண்டலநீ ரவனிதனிலே விட்ட

தந்தி

எந்தன்பவமுதலாய்ச் சிந்ததயிலுறு மல்ல
வியாவுமகற்றுங்கந்த சாமிமீதினி னல்ல
சந்தவிசைதாளங்கள் தவருமலே புல்ல
தமிழாலேதோத்திரத் தசக்கீர்த்தனை சொல்ல

தந்தி

2. இராகம் — தோடு

தாளம் — ஆடு

பஸ்லவி

உந்தன்மேற் சொல்லுந்தசக் கீர்த்தனைத் தோத்திரத்துக்
குதவிசெய் தருஞு மையா.

அருபஸ்லவி

இந்திரன்முதல்வானே ரேத்தும்பருளை வாசா
தந்திமகனுங்குறத் தையலுமகிழ் நேசா

உந்தன்

சரணங்கள்

எழுத்துச்சொற்பொருளாணி	யாப்புடனலங்	கார
மேதுமறியேன்தாள	கீதமுறையுஞ்	சேர
அழுத்துங்கருளைவாணி	யருளினுலன்பு	கூர
அடியேனுரைத்தேன்பொல்லா	மிடியும்பிணியுந்	தீர

உந்

போதவருணகிரி	நாதர்முதலோர்	பண்டு
புகல்தமிழ்க்குயிலோசை	பொருவமின்னிசை	மண்டு
காதில்நானேதும்புனிசொல் காக்கையொன்றுவாய் விண்டு கத்துஞ்		
சொல்லேயொத்தாலுங் கனிந்தசொல்லாகக் கொண்டு		

வாசவணிடர்தீர்த்து	வானரசீந்த	வேலா
மலரோஜைச்சிறைசெய்து	மனித்தன்பாஸ்விடுஞ்	சீலா
ஆசின்மறைப்பொருளை	யையனுக்கருள்	பாலா
அடியார்செய்தபாவங்கள்	பொடியாக்குமநு	சூலா உந்

3. இராகம் — அசாவே

நாளம் — ஆதி

பல்லவி

சரவண பவசிவ குருவென வனுதினம்
தான் நினைபேய் மனமே

அநுபல்லவி

திருவளர்மலர்வாவி செறியிங் கயல்கள் தாவி
சீதளநீர்வயன்மீதுளசங்கின மாதரளந்தரமோதுபருளைச் - சர

சரணங்கள்

ஊழிவலி யால்வரும்	பாழிவினையெல்லாம்	வீட்டும்
உற்பவக் கடலுக்குப்	பொற்பாதப்புஜை	காட்டும்
வேள்களையான் மனம்	மாளாமலருள்	கூட்டும்
விஞ்சிடு மூலகின	ரஞ்சிடுபாதகம்	
அஞ்ச மணுகிடா	தெஞ்சிட	வோட்டும் சர
அலகைவிளை மிருக	மணுகாமலே	காக்கும்
அவமிருத்துடன் றத்து	நவகோளின்றீயை	நீக்கும்
உலகினிற் பூரணை	ஓரங்குசெல்வமுண்	டாக்கும்
ஒன்னலர் செய்வினை	மின்னனல் முன்வரு	
பன்னலெனும்பரி	சென்னவே	போக்கும் சர
மனிதருறவு தன்னை	யினிதென்று மகி	மாதே
வஞ்சகமாதர் செய்யும்	மயவினிடையே	காதே
கனவுதனிலானுலுங்	கானுதே	தீதே
காலைகதிர்முதிரும்	வேலையிருள்பரவும்	
மாலைதனிலுமன்பி	ஞல்மற	வாதே சர

4. இராகம் — ஸபரவி

தாளம் — தில்ரம்

பஸ்லவி

அஞ்சலஞ்சலென் றென்னெப் பா ரையா
தஞ்சம்வேரெருகுவ ரா

நியல்லாமல்
ரையா

அநுபஸ்லவி

கஞ்சமாமலர் வயற் பருளை வாழ்
கந்தா செளந்தரி மைந்தா வுலகருள்
காரண பரிபூரண வுந்தன்
காட்சிவை தாட்சியில் மாட்சியுண்டாகவே

அஞ்ச

சரணங்கள்

குஞ்சரத்திரு முகனகமகி முஞ்சகோ தரா
குறைகளகற்றித் திறலுதவிடும் நிறைகிர்பாகரா
பஞ்சின்மெல்லடி வஞ்சி வள்ளி யுறை
பாகா கடம்பணி வாகா சராசரம்

அன்பர்

படைத்தாயரு ஞடைத்தாய் பெற்ற
பாலற் கிரங்குதல் போலெற்கருள் புரிந்

தஞ்சல்

சக்கரக்கர மாயவற்கன்பு மிக்கநன் மருகா
தன்னில்வாழ்முனிக் குன்னும்மறையைச் சொன்னமாமுருகா
கொக்குருக்கொள்ளுஞ் சூரனுரத்தினைக்
கூறுசெய்தே சின மாறும்வை வேலவா

பொதியந்

கோதிலாததேர் மீதிலே நிதங்
கூவியேமேவிடுஞ் சேவற்பதாகையா

அஞ்சல்

சாவணபவகுக சண்முகா குருபரா வமலா வறுமீன்
தையலார்தனம் பெய்ய மழுதுண் செய்யவாய் நிமலா
கருமணிக்கிரி பொருவு மேனிக்
கலாபமயின்மீ துலாவிடும் பன்னிரு

கரனேசடாட் சரனே முரு
கையாமிட நோயால் நையா தநுதினம்

அஞ்சன்

5. இராகம் — தன்னியாசி

தாளம் — மீகஷம்

பஸ்லவி

சரணமலர் பரவு மடியர் மிடியுடனே
சகல பிணியுமகலும்

அனுபஸ்லவி

கிரண வொளி விரவு மருண னெனவேமிளிர்
முரண வயில் கொள்கர பிரணவ முருகன்

சரண

சரணங்கள்

ஆலநிழன் முனிவர் நால்வருணரமறை
மூல முரை செய் தகுஞஞ்
சூல கரசிரக பாலதாகரிய
நீல களனுதவு பாலகுமாரன்

சரண

நாக வுலகர் தகரயோக விரதருடன்
மாகர் கருடர் முகிலூர்
யாக பதியு மிரு பாகமருவிமகிழ்
வாக வணங்கு மயில் வாகவிசாகன்

சரண

ஏழை யடியர் துயர் வேளையறிந்தவர்கள்
பீழை தணித்தருள வோன்
தாழை மடலிலுறு பாளை கிழியவயல்
வாளை யுகழ் தருப ருளையில் வேளின்

சரண

5. இாகம் — பியாரு

தாளம் — திசரம்

பஸ்லவி

கண்டு தெரிசனஞ் செய்பவருள்ளக்
கவலை யெல்லாந் தீரும்.

அனுபஸ்லவி

மண்டல மெங்கும் புகழும் பறுளையில்
வாசஞ் செயும்முரு கேசன்பொற்கோலத்தைக்

கண்டு

சரணங்கள்

சீர்கொள் கிரணரு ஞேதயம் போலத்
திகழ்பொன் மணிமுடியும் எட்டுத்
திக்குக்கரிகள்தி டுக்கிடக் கூவிடுஞ்
சேவற் பெருங் கொடியும்

வார்சிறைச் சூர்ப்புள் வடிவைத் தடியும்
வாளும்பன்னிரு தோஞும் பொன்னடியுங்

கண்டு

பருளைக் கந்தசவாமிபேரில்

தாமக் கடம்ப மலரணி	மார்புந்.
தயங்கும் புரிநூலும்	ஒளி
தங்குங்கருணை விழிக் ளோறுஞ்	செந்
தாமரைப்பூப் போலும்	
வாமமுகங்களு மிந்திரனும் மாலும்	
வந்தித் திடுந்திருச் சுந்தரவேலுங்	கண்டு

வானவர்சித்த ரியக்கர்	கருடரும்
மாதவருங் கூடி	தினம்
வாசங்செய் தாமரை வாவியின்	மும்மல
மாசகல	வாடி

மோனமுடன் செபஞ் செய்தன்பு நீடி	
முன்னே வாழ்மயிற் சந்திதி நாடி	
	கண்டு

7. இராகம் — கமாக	தாளம் — ஆடி
பல்லவி	

நீயெனதுடலுறு பிணிதணித்தருள்வாய்	மனதுதனிலிருங்கி
நீயெனதுடலுறு பிணிதணித்தருள்வாய்.	

அநுபஸ்ஸவி

தூயகமலமலர் வாயில் வருநறவு	
பாயும் வயற்பருளைப் பதியிலுறைகுகளே	நீ

சரணங்கள்

பாதிமதி சடைமுடியணி பரனுமை	பாலா
உரகர்நரர் சுரர்கள் பரவுகிரணபரி	
புரவொலிசெநி தண்டைக்	காலா
ஓதுமடியருள மீதுறு	சீலா
உலகுறுபவவிரு ளொழியவொளிசெய்	வேலா நீ
மானின் மகளிள வனமுலைதழுவிய	நேயா
முனிசிறுவரறுவர் மயிலையுருவகல	
நயமுடனே யருள்ச	காயா
கானகக் கடம்பமலர் தானணி	தூயா
கார்த்திகைமாதர் கனதனத் தழுதயில்	வாயா நீ

தோத்திரக் கீர்த்தனைகள்

T

சோதிவடிவ	சடாட்சர	சூரசங்	காரா
கரியமணியினாளி	கலவுகலபகுல		
மயிலின்	மிசை	யுலவொய்	யாரா
ஏதமறு	மறையி	ஞதகு	மாரா
வெதுவெது	நினையினு	மதுவதுவுதவுப	காரா ந்

8. இராகம் — சங்காபரணம்

தாளம் — ஆதி

பல்லவி

உந்தன் பாதார விந்தந்தானே நம்பினேனையா
வுந்தன் பாதார விந்தந்தானே.

அருபஸ்லவி

இந்திரன் புகழ்ப்பிருளை மந்திரந்தனி லேவாழுங்
கந்தாவுகந் தெனது சிந்தாகுலந் தீர்த்தாள்வாய் உந்த

சரணங்கள்

மெய்யா	விளங்குமயிற்	கையா	மிடியும் நோயும்	உந்த
நையா	தெனைப்புரப்பா	யையா	நநன்புதல்வா	
வேதா	கமப்பொருளி	ஞதா	வினையேன்செயும்	உந்த
தீதா	ஞவைபொறுத்துத்	தாதா	பெருங்கருளை	உந்த
சேந்தாதெய்	வாளைவள்ளி	காந்தா	திருக்குறிஞ்சி	உந்த
வேந்தா	வெனக்குவர	மீந்தா	தரவுசெய்வாய்	உந்த

9. இராகம் — மோகனம்

தாளம் — ஆதி

பல்லவி

ஆநந்தக் கூத்தாடல் கண்டேனே — பருளைதன்னி
லாநந்தக் கூத்தாடல் கண்டேனே.

அருபஸ்லவி

ஆநந்தக் கூத்தாடல் கண்டேன்
அகத்துய ரெல்லாம் விண்டேன்

அம்புயன் மாஹுட னும்பர் வணங்கிடும்
வம்பவிழ் செய்யக டம்பணியும்வேள்

ஆநந்

பாதத்திற் சிலம்பு	கிலுங்க சூரியர்கள்போற்
பன்னிரு குழமுங்	குலுங்க
மாதவர் மலர்	தூர்க்க
மகிழ்ந்து நால்வேத	மார்க்க
வாசவன்முதலை வாசையுளோர்துதி	
பேசிட மாமுரு கேசனன்பாக	ஆநந்தக்
கோலமுத்து மாலீகள்	மின்ன அடியவர்கள்
கூடியிசை பாடியே	துண்ண
பாலமிசை	விசையப்
பட்டிகைப்பணி	யசையப்
பங்கினிலுறையர மங்கையும் வநசரர்	
நங்கையு மிகமகி முங்குமரேசன்	ஆநந்தக்
மத்தளங் கைத்தாளங்	கலிக்க சத்துருசங்கார
வடிவேல் கரத்திற்	சொலிக்க
சுத்தவெண்சங்க	முதத்
தொண்ட ராறெழுத்	தோதச்
சுந்தர மாமறை யந்தணர் பூசனை	
தந்திடநாரும கிழ்ந்தருள் கந்தன்	ஆநந்தக்

10. இராகம் — நாதநாமக்கிரியை

தாளம் — ஆதி

பஸ்லவி

தேரிலெழுந்து செவ்வேள் வரும்பவனியைக் கண்டாற்
தீயவினைகள் தீருமே.

அனுபஸ்லவி

பாரிலொருதலமும்	நேரில்மருதவயல்
நீரிலுறும் வநசம்	ஊருமின வளைகள்
பாரவருகுதனி	லீரநிலவு மிழும்
ஆரமணி சொரி	பருளையின மருகில்
பத்தி மிகுத்த	குணத்துட னற்பரி
சுத்த மலர்ச்	சரணாத்தை வழுத்திடு
பத்தர் மனத்தி	னினைத்த வரத்தினை
மெத்தருள் வைத்திடு	சித்தமதாக தேரி

சுரணங்கள்

வச்சிரமணி யுருளைகள்	பூட்டி	நீல
மணியிலணிபெறு மச்சுகள்	மாட்டி	
பச்சைமணிப் பலகைப்பா	வோட்டித்	தட்டுப்
யரிக்கப்பவளக் கடிகைகள்	நாட்டி	
வாய்ந்திடுங்கோமேதகத்தி		
லாய்ந்தெடுத்தச் சுருவாணி		
வகைவகையாக மருவுறப்		
யேய்ந்திடுங்கொடிஞ்சிவெயில்		போக்கி
காய்ந்திடும் வைரூரியத்		
திசைவற வசைவற வெழி		லாக்கி
மாந்தர்புகழும் மாணிக்கத்		
தாந்தகவினுலே யொளி		
வயங்கிடும்படி கிடுகள்		வீக்கி
பூந்தளப்பது மராகத்		
தூந்தனிக்கூம்பமைத் தெங்கும்		
பொருந்தத்திருந்த முத்துச்சரந்		தூக்கி
மாசில்பசும்பொனிற்றே வாசனம்		வகுத்து
வளமலி வுளபது மாசனம்		பகுத்து
தேசுறுமணிகொள்கிங் காசனம்		அடுத்து
திடத்தொடு கூவிடுங் குக்குடக்கொடி		தொடுத்து
மாதுங் கத்தொளிர் செங்கனகக்		கிரி
ஒதங்கத் திறல் தங்குதிசைக்		கரி
வாவுஞ் செம்ப வளக்காலின்		கதி
மேவுங் கந்துக மயனாலின்		விதி
கைத்திடு பத்தி யிடத்தி னிரைத்துல		
கத்து மரத்தொழில் வித்தகர் மட்கிட		
மற்றுளர் சித்த மதித்திட மாமய		
கெஞ்த்திடு பினைவன்வி தித்திடு சித்திர		தேரிலேழுந்து
வேலை துயிலரியும் வா	ரீச	மலர்
மேலுறை பிரமனுந் துதி	பேச	
மேலை யுலகு தனிலே	வாச	முறு
சீல வரசன் கவரிகள்	வீச	
வேத்திரக் கரத்தர் மிக		
வார்த்துநய வார்த்தை சொல்லி		
விசைய கட்டியமொழி யிசை		படிக்க
மாத்திரை யுடன் பரத		
சாத்திர முறைமே னகையூர்		
வசிமுதலான வரம்பையர்		நடிக்க

மேற்றலத் துலவி யிருள்
 சீத்திடுங் கதிர வனும்
 விளங்குஞ் சந்திரனும் வெண்குடை
 ஆற்றிடுந் தவ வடியர்
 போற்றிசெய் தரகர வென்
 றன்புடனே யாநந்தக் கண்ணீர்
 வேலையிறையும் பவனனும் மெதுவாக
 ஆலவட்டம் விசிறியிசைத்தரு கேக
 காலனுடை வாளினைக் கரத்தினில் வாங்க
 வேலுந்திதிக் குபேர னெழில்கொ எடப்பை தாங்க
 வீழுஞ் செஞ்சுடை யெழுமுனி வரர்களும்
 நாளும் பதமலர் தொழுதிடு சுரர்களும்
 வேதஞ் சொலியறு திசைகண் மறைத்திட
 மாதண்டரு மலர் வாரி யிறைத்திட
 விட்டுவில் வீசிய சுட்டி யணிந்துயர்
 பட்டுடை கட்டு திருக்கணன் மங்கல
 மெட்டுமைமைந்துள தட்டுகள் கைகொடு
 வட்டணையா யெதி ரிட்டயல் வரவே தேரிலெழுந்து
 ஆகுளி பேரிகை மணி சிலம்பத் துடி
 காகளங் கோடு சின்னமும் புலம்ப
 ஆணக முழுவு சல்லரி யுலம்பக் கிணை
 தானுந் தண்ணுமை பதலையு மலம்ப

அண்டத்திலுள்ளோரும்நவ
 கண்டத்திலுள்ளோரும்வந்
 தஞ்சலிசெய்தானந்தக்கூத்
 மண்டித்திசையெங்குஞ்சிவ
 தொண்டத்தொகையோர்கூடி
 மகிமைத்திருப்புகழினிசை
 அந்தத்தந்திரிதத்தண்டங்கை
 தந்துற்றிடுநாரதரும்
 அரியகின்னராருமேழிசை
 சந்தத்துபதீபங்கொண்டு
 வந்தித்தரிச்சனைசெய்து
 கலைவல்லவேதியர்கள்கொண்

அங்குசமுஞ் சரமுங் குலிசமுங்
 அணியபயமும் அயில் செறியுடம்
 பங்கயமும் மணியும் பகைவரை
 பரசந்தண்டமு மருள் வரதமும்

பிடிக்க
 வடிக்க
 தூடி
 கிணை
 தாட
 நீட
 பாட
 டாட
 கொடியும்
 பிடியும்
 வெல்லும்
 வில்லும்

ஆகுஞ்செங்கையிராறுதுலங்கிட
மாகஞ்சமலரின்விழிகளிலங்கிட
ஆருங்கருணைமுகங்கள்விளங்கிட
வீரஞ்செறிகழல்தாளில்முழங்கிட

அஞ்சக மஞ்சமருஞ் சொல் தருங்குற
வஞ்சியு மெஞ்சிடை யுஞ்சிறு பஞ்சடி
அஞ்சன விழியு முதுஞ்சர ரிறையருள்
குஞ்சரியு மிருபுறஞ் செறி வுறவே.

11. இராகம்—மத்தியமாபதி

தாளம்—ஆடதாளசாபு

பல்லவி

வரந்தாரு மெனக் கையனே பருளைவாழ்
வடிவேன் முரு கையனே

அனுபஸ்லவி

பொருந்துமடியேனுனைப் போற்றிடுங்கீர்த்தனைகள்
புன்சொல்லாயிருந்தாலு நன்சொல்லாகவேகொண்டு

வரந்

சரணங்கள்

எந்தப்பிணியும்	நீங்கவும்	ஐசுவரியங்க
விருநாலுமிகத்	தேங்கவும்	
சிந்தைதளியுங்கல்விசயமறி	வோங்கவும்	
சிறுமையெல்லாந்தீர்ந்துசெழுங்கிளை	தாங்கவும்	வரந்
வாக்குப்பிழைப	டாமலும்	தீவினவழி
மனதைச்செல்லவி	டாமலும்	
ஊக்கமானசெயலொன் ருங்கெ	டாமலும்	
ஒங்குங்கிரகங்களின் நீங்குற்றி	டாமலும்	வரந்
தன் மத்தைத்துற	வாமலும்	அவமிருத்து
தனிலேயிற	வாமலும்	
இன்னவானசென்மத்தின் னும்பிற	வாமலும்	
எந்நாளுமுந்தளடியினையைமற	வாமலும்	வரந்
ஆனந்தனைர்	தழையவும்	போர்க்
கருள்செய்துள்ளங்	குழையவும்	கேட்போர்க்
மானவரசர்கண்மன் னுயிர் துயர்	களையவும்	
மாதமும்மாரிபெய்துமகிதலம்	விளையவும்	வரந்

முற்றிற்று.

முருகக்கடவுள் துணை
 சுழிபுரம் பறுளைக்
 கந்தசுவாமி போல்

ஓ ஞ் ச ல்

—००००—

சீர்மேவு செங்கமல நங்கை நாளுஞ்
 சேர்ந்தருளே கூர்ந்துவளர் பறுளை வாழும்
 வார்மேவு கொங்கைவள்ளி பங்கர் தம்மேல்
 வாஞ்சையொடு முஞ்சலிசை வாழ்த்தி யேத்த
 ஏர்மேவு கங்கையொடு திங்கள் சூடு
 மெங்கள்சிவன் சங்கரியொ டினிதி ணீன்ற
 தார்மேவு செஞ்சடைக் குஞ்சர முகள்பொற்
 சரணமல ரஹுதினமுஞ் சரணந் தானே.

1

அத்தமலை யுதயமலை தம்ப மாக
 வழகியபொன் மேருமலை விட்ட மாக
 மெய்த்துநிக மாகமங்கள் கயிற தாக
 மிக்கதொரு பிரணவமே பலகை யாக
 வத்திரநே ரொத்தவிழி மாதர் பாட
 வாஜைமகள் வள்ளியுட னருகே கூடப்
 பத்திசெறி யடியர்தொழ வாட ருஞ்சஸ்
 பறுளையுறை கந்தரே யாட ருஞ்சஸ்.

2

தங்கநவ ரத்னமுடி சிரசின் மின்னத்
 தயங்கியகுண் டலங்கள்செவி சார்ந்து துன்னத்
 துங்கமிகு செங்கதிரோ ரனந்த கோடி
 துலங்கியெழுந் தனமேனி சொலித் திலங்கப்
 பொங்கியொளி தங்கியபொற் பதக்க மென்னப்
 புண்டரிக நேர்கழவிற் றண்டை யார்ப்பப்
 பங்கிலிரு மகளிரொடு மாட ருஞ்சஸ்
 பறுளையுறை கந்தரே யாட ருஞ்சஸ்.

3

வட்டமதி முகத்தவர்கள் வடந்தொட் டாட்ட
 வானவர்பூ மழைபொழிந்து வணங்கி யேத்தச்
 சிட்டர்தொழ வடியர்பல் லாண்டு கூறச்
 சித்தரொடு கின்னார்கள் சேர்ந்து பாட.

வட்டதிசை யும்மதிரக் கலைக ளார்ப்ப
 வருமறையோர் வேதவொலி யாங்கு போர்ப்பப்
 பட்டமொடு சுட்டிமின வாட ரூஞ்சல்
 பருளையுறை கந்தரே யாட ரூஞ்சல்.

4

இந்திரவி யிருபாலுங் கவிகை தாங்க
 வியமனுடை வாளதனை யெடுத்தேயோங்க
 கந்தவகன் மடையதனைக் கடிதே வாங்கக்
 கடல்வருணன் சிவிறியினீர் கையிற் ரூங்க
 வந்தணர்க டிசையளக்கு மாசி தேங்க
 வடியர்துய ரவைமுழுது மகன்றே நீங்கப்
 பந்துமுலை யவர்களிரு பாலும் வீங்கப்
 பருளையுறை கந்தரே யாட ரூஞ்சல்

5

தருணரவி முகவொளிக டயங்கி யாடச்
 சலசமலர் விழிக்கருணை தானு மாட
 விரிகிரண மதாணியொடு கண்டி யாட
 வெற்றிபெறு மாயுதம்வை வேலொ டாட
 வருமறைநூன் மார்பதனி லசைந்தே யாட
 வங்குவியின் விரலணிக ளாவயு மாடப்
 பருமணிக்கிண் கிணிசிலம்பு பாதத் தாடப்
 பருளையுறை கந்தரே யாட ரூஞ்சல்.

6

கங்கைமழை பொழிவதுபோன் மலர்கள் தூற்றக்
 கடவுளர்கள் முனிவரொடு கலந்தே தோற்றச்
 சங்கமுறு புலவரென வெவருஞ் சாற்றத்
 தந்திரியாழ் கின்னரர்கள் தடவி யேற்றத்
 தங்குமா காமியங்க டன்னை மாற்றச்
 சார்தருசஞ் சிதவினைக டனையு நீற்றப்
 பங்கமில்சீ ரடியர்திருப் பணிக ளாற்றப்
 பருளையுறை கந்தரே யாட ரூஞ்சல்.

7

அருகியெழு சிறுதென்றல் முன்றில் கூட்ட
 வங்கிநறு மணப்புகைக ளாவற்றையூட்ட
 முருகவிழ்நற் பனிநீரை முன்பு காட்ட
 முந்திவரு கற்பூர தீப நீட்டப்
 பிரிவிலணி பலவொளிக ளிருளை யோட்டப்
 பெறுகருணை வழிபடுவோர் வினைய வாட்டப்
 பரிதியென விழிக்கடைநல் லன்பு பூட்டப்
 பருளையுறை கந்தரே யாட ரூஞ்சல்.

8

தம்புருகின் னரமிதுன மிசைகள் கூடச்

சங்கினெனு தாரைசினந் தயங்கி நீட
வும்பருள் துந்துபியைந் திசைகள் மூட

வோங்குதரு நறுமலர்க் கூவந்தே போட
வம்புசெசறி குழன்மடவார் கீதம் பாட

வாழ்த்தடியை நின்னாடியர் வந்து தேடப்
பம்புமொழி யரமகளிர் நடன மாடப்

பருளையுறை கந்தரே யாட ஊஞ்சல்.

9

தந்திமுகன் றம்பியரே யாட ஊஞ்சல்

சண்முகசுந் தரமுருக வாட ஊஞ்சல்
ஐந்துமுகன் றந்தவரே யாட ஊஞ்ச

லாதிபரை யீன்றவரே யாட ஊஞ்சல்
செந்திருமான் மருமகனே யாட ஊஞ்சல்

தேவசேனுபதியே யாட ஊஞ்சல்
பந்தவினை யொழிப்பவரே யாட ஊஞ்சல்
பருளையுறை கந்தரே யாட ஊஞ்சல்.

10

அந்தணரு மாவினமும் வாழி யூழி

யருமறையு மாகமமும் வாழி யூழி
மந்தரநற் சிவசின்னம் வாழி யூழி

மாதவரு மன்னவரு மழையும் வாழி
வந்துதொழு மடியவர்கள் வாழி யூழி

வைதிகநற் சைவனிறி வாழி யூழி
பந்துமுலை வள்ளிதெய் வாஜை வாழி

பருளையுறை கந்தரடி வாழி யூழி

இராகம் — ஆனந்தபைஷ

பத்தியம்

தாதுசெறி சோலைகொண்ட வேலி சூழுந்

தண்பஜையி னத்தினங்கள் முத்தை யீனப்
போதுகொண்ட குவளைக்குந் தேனை வண்டு

புக்கருந்தி மிக்கவெறி தக்க செல்வ
நீதிகொண்ட சுழிபுரத்துப் பருளை மேவு

நிமலஞான சத்தியிச்சை நெறியிற் போற்ற
வாதிதந்த குமரனறு முகத்து வள்ள

ஸழகினெனு வீற்றிருந்தங் கருளு வானே.

லாலி.

கொச்சைக்குறமகள்வள்ளி யிச்சைகொளும்லீலா
 செச்சைமலர்மாலையணி வச்சிரநன்மார்பா—லாலி
 பந்துமூலைவள்ளிபுணர் செந்திருநன்மார்பா
 கந்தனெனவைந்துமுகர் தந்தருளொய்யாரா—லாலி
 அந்தரத்தினிமையவர்கள் சிந்தையுறைசீலா
 கந்தமலர்ப்பருளோநகர் வந்தருளும்வாசா—லாலி
 அட்டதிக்குமுனதுபுக மூட்டும்வடிவேலா
 குட்டியயன்சிறையிருக்க விட்டுதைத்தகாலா

வேறுலாலி

வீரசூரா வெட்சித் தாரசீரா	திரு
மாரணெயாய் யாரமுறு பாதிதீரா—லாலி	
சூலவேலா நல்ல கோலகாலா	வுமை
பாலனென வந்துதித்த மூலசீலா	
ஆதிநாதா நல்ல வேதபோதா	மனு
நீதிவழி யயற்குப தேசபாதா—லாலி	
காளகண்டர் தந்தசெச்சை மாலைத்தோளா	பருளை
வாழுமடியார் வினைகள்போழுந் தாளா—லாலி	

வேறுலாலி

சங்கினங்களூர்ந்துவயற் சங்கருகேமுத்தீனும்
 பஸ்கமில்சீர்ப்பருளையுறை செங்கதிர்வைவேலோனே—லாலி
 மந்திரமாமறைப்பொருளே மாதவத்தோருளத்திருளே
 சிந்திடவந்தவர்க்கருளே செய்திடுவாய்பரம்பொருளே—லாலி

பராக்கு

ஆதிசிவனருண்மகவா யடைந்தாய்பராக்கு
 அன்றவற்குச்சிவகுருவா யருள்வாய்பராக்கு
 சோதிவடிவேலெடுத்துத் தொடர்ந்தாய்பராக்கு
 சூருமூயிர்தனைவதைத்த வீராபராக்கு
 தாரகஜைமலையிலெனு தடிந்தாய்பராக்கு
 தரியல்கரந்துக்க சமைத்தாய்பராக்கு
 வானவரைச்சிறைமீட்டு வைத்தாய்பராக்கு
 வளமைசெறிப்பருளோநகர் வதிந்தாய்பராக்கு

எச்சரிக்ஞக

சீராரமானுர்மகிழ் தேவேயெச்சரிக்கை
 சிவனுருண்மகவாய்வரு செல்வாவெச்சரிக்கை
 ஏதார்த்திருமுகமாறுள விறைவாவெச்சரிக்கை
 இமையோர்த்தனைச்சிறைமீட்டிடு மேந்தாலெச்சரிக்கை
 வாரார்முலைமானுர்மகிழ் வரதாவெச்சரிக்கை
 வடிவார்மயிலொடுசேவலை வைத்தாயெச்சரிக்கை
 பாரோர்புகழ்ச்சினப்பதி வதிவாயெச்சரிக்கை
 பல்லோர்தொழுப்புறைப்பதிப் பரமாவெச்சரிக்கை.

-00:00-

மங்களம்

9 இராகம் - மோகனம்

தாளம் - ஆடி

ပလ်လ၏

மங்களம் மங்களம் நித்தியசெய்
மங்களம் மங்களம்

அநுபஸ்தி

மங்கையுமை பாலருக்கு மருவுமிசை வேலருக்கு
மெங்கும் பரிபாலருக்கு மிசைபருளைச்சீலருக்கும் மங்

சுரண்புகள்

வள்ளிதெய்வ யானையர்க்கு மன்னுமரு கேசருக்கு
மெள்ளிவரு சூரனுயி ரின்றெனச்செய் தேசருக்கும் மங்
ஆறுமுக வத்தனுக்கு கையனரு ணித்தனுக்கும்
வீறுகேத நத்தனுக்கும் விண்ணவர்கண் முத்தனுக்கும் மங்
தும்பிமுகர் தம்பியர்க்குந் துய்யதொரு தும்பியர்க்கும்
நம்பினவ ரம்பியர்க்கு நன்மையரு ணம்பியர்க்கும் மங்

—○—○—○—○—

ஆற்றிருத்தந்தோள்வாழ்க் கவறமுகம்வாழ்க்கவெற்றைபக்
கூறுசெய்தனிவேல் வாழ்க் குக்குடம்வாழ்க்கசெவ்வே
ளெறியமஞ்செஞ்வாழ்க் காஜைதனனணங்கும்வாழ்க்
மாறிலாவளிவாழ்க் கவாழ்க்கசீரடியரொல்லாழ்.

—கச்சியப்ப ஶிவாகாரிய சுவாமிகள்:

—०५४०—

卷之三

நீதிபதி: ராமநா

கலைவாணி அச்சகம்,

யാമ്പ്‌പരാമ്. 9-64

